

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

V. Quomodò iure Diuino tenea[n]t Sacerdos ad tenendu[m] Secretu[m]
Co[n]fessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput VII. De Secreto seu Sigillo

missionem autem adimplere, sicut & iuramentum, de iure naturæ est, ut leges dicunt: Nil, scilicet, esse naturalius, quàm pacta & promissiones hominum seruanda esse. Patet igitur, Confessionem de iure naturæ esse celandam.

Quæstio Quomodo iure Diuino tenetur Sacerdos ad tenendum Secretum Confessionis?

Responso. Quid Confessio de iure Diuino celandam sit, hinc apparet; quia est iure Diuino instituta, & iusta, & per consequens hominibus necessaria; Sed iure Diuino tenemur non dare causam hominibus, vnde Diuina instituta, & præcepta violentur: Hoc enim esset scandalizare proximos, de quo dictum est à Christo: *Qui scandalizat vnum ex pusillis his, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Reuelare autem Confessiones, est dare causam peccatoribus, qui famæ suæ Zelatores sunt, ut non confiteantur, ut patet. Cum igitur hoc Sacramentum relapsis post Baptismum absolute sit necessarium, ne eius vilescat usus, iure ipso Diuino Confessionarius ad sigilli secretum obligatur.*

Tum etiam; quia DEVS, qui supremus Iudex est, celat & tegit peccata Sacramentaliter

taliter confessa, pro vt dixit Psalmista: Beati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Et iterum in alio

Psal. 31.

Psalmo: Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea. Et ipse Dominus

Psal. 15.

per Ezechielem dixit: Quacunq; hora ingemuerit peccator, non recordabor amplius peccatorum suorum. Quæ autem DEVS

Ezech. 18.

tegit, delegatus suus, scilicet Sacerdos, detegere non potest; aliõ qui vices, & potestatem delegati videretur excedere.

Præterea ea, quæ in Sacramentis exterius geruntur, signa rerum sunt, quæ interiùs fiunt: Illud ergo, quod interiùs poenitens se Sacerdoti subdit, signum subiectionis est, quæ interiùs se subiicit DEO, ac proinde Absolutio Sacerdotis est signum Absolutionis DEI, quæ peccata veluti obliuioni tradita, sic contegit, iuxta illud Psalmi: Beati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Cogitur ergo Sacerdos eadem figilli consignatione habere contacta, & oblita, quæ DEVS.

Psal. 31.

Vbinam ius Diuinum Secreti in Confessione scriptum legitur?

Questio VI.

Eodem planè loco, vbi occultorum Confessio iubetur, vnde hæc necessitas secreti per consequentiã deducitur. Apud omnes sapientes enim indubitatum est, ex necessitate finis deriuari necessitatẽ ad mediõrum: Et vt

Respõsio.

exemplo